

HET ZESKANT

HET ZESKANT

PERSONEELSORGAAN VAN

I. H. C.

H O L L A N D

15e JAARGANG No. 12

DECEMBER 1961

VERSCHIJNT MAANDELIJKS

Redactieadres: DEN HAAG
VERLENGDE TOLWEG 2

BIJ DE VOORPAGINA

Op de voorste pagina ziet U heel Kinderdijk, en dus de werven daar van onze vennoten L. Smit & Zoon en J. & K. Smit.

Op de voorgrond, vlak voorbij de aanlegsteiger, begint L.S.Z. Daar, waar naast het huis een dubbele loods nog staat, begon het voorgeslacht de scheepsbouwtaak van de familie Smit.

Het was toen 1687

Van hellingen en havens, waar nu de CO 451 — „Danielle V.” en Co 458 — „HAM 306” zijn, voorzag men toen nog niets.

INHOUD Algemeen gedeelte

Bij de voorpagina	130
„Het Zeskant” in een nieuw formaat	130
Het land, waarvoor wij werken (Philippijnen)	131
Oude klant bestelt nieuw materieel (CO 469-70)	134
Moeder Vos doopt duwboot voor Manilla-order	135
Nieuw lasprocédé	136
Kerstpuzzel 1961	138
Inhoudsopgave	139

Dit blad is het personeelsorgaan van de Industriële Handelscombinatie Holland, gevestigd in Den Haag. Het verschijnt iedere maand op de 1e woensdag na de vijftiende. Uitreiking aan personeelsleden van de in I.H.C. Holland verenigde bedrijven vindt gratis plaats. De inhoud is beschermd krachtens de Auteurswet. Firma-redacteuren: A. H. W. Pellen (Conrad-Stork), M. Wink (Werf Gusto), W. C. Boer (De Klop), A. Heystek (J. & K. Smit), J. Koutstaal (L. Smit & Zoon) en R. Lafèbre (Verschure).

HET ZESKANT

in een nieuw formaat

In het december-nummer van 1960 stelden wij, dat 1961 het derde lustrumjaar voor „Het Zeskant” was. Nu is het dan zo ver, dat ook dit vijftiende levensjaar van ons personeelsorgaan om is. En zo als dat te doen gebruikelijk is bij het bereiken van mijlpalen, willen wij ook nu even terugblikken op het bijna afgelopen jaar. Wij hebben getracht U in dit jaar weer op de hoogte te houden van de verschillende gebeurtenissen in onze bedrijven. Dat dit niet altijd even gemakkelijk gaat kunt U wel begrijpen. Gelukkig zijn velen ons behulpzaam geweest bij het verschaffen van foto's en kopij en wij willen op deze

plaats dan ook graag onze dank uitspreken aan de velen, die hebben medegewerkt aan de totstandkoming van de *vijftiende jaargang*.

Hoewel wij geloven, dat „Het Zeskant” in de afgelopen jaren die plaats in onze gemeenschap innam, die wij het toegedacht hadden, hebben wij toch gemeend ons personeelsorgaan nog aantrekkelijker te moeten maken. Daartoe zullen wij met ingang van het volgende nummer, januari 1962, afstappen van het vertrouwde kleine formaat. „Het Zeskant” wordt meer dan twee keer zo groot!

Maar dat is niet het enige wat wij ons voorstellen te doen. Ook de inhoud zullen wij nog verbeteren. Het spreekt welhaast vanzelf, dat wij daarvoor ook Uw medewerking nodig hebben.

Zo zullen wij beginnen met een

FOTORUBRIEK

Ja, zult U zeggen, het gaat natuurlijk weer om mooie vakantie-foto's. Neen, zeggen wij, daar gaat het niet alleen om; wij willen graag foto's ontvangen, het doet er niet toe welke. De bedoeling is, dat wij de foto's zullen plaatsen met een korte bespreking. U zou het min of meer „foto-les” kunnen noemen. Wij hopen, dat U er dan Uw voordeel mee kunt doen en daardoor meer plezier zult beleven van door U gemaakte kiekjes. Dus onze vraag is: Stuur elke foto, die U wenst naar ons op of geef die aan Uw firma-redacteur.

Het land waarvoor wij werken

De nieuwbenoemde toezichthouders voor de Manilla-order, de heren F. L. Lawas en C. M. Bagamasbad, tonen bijzonder veel persoonlijke belangstelling voor de omgeving waarin zij voorlopig zullen werken. Zo zijn zij bijvoorbeeld al gewaardeerde leden van de schaakvereniging bij onze vennoot Verschure. Zij hebben nu samen een verhaal voor Het Zeskant geschreven, waarvan wij de vertaling hierbij graag af-drukken.

Al lang voor het begin van onze jaartelling bestond de eilandengroep, die wij kennen als de Philippijnen. Het Westen kreeg daar echter pas weet van toen in 1521 de Portugese zeeman Ferdinand Magellan, die voor Spanje de zeeën bevoer, landde op een van deze eilanden: Mactan. Magellan heeft het thuis niet meer kunnen navertellen, want hij werd meteen gedood door een strijdbaar groepje eilandbewoners onder leiding van hoofdmans Lapu-Lapu. Toch wonnen de scheepelingen de strijd en vanaf die tijd heeft dit gebied meer dan 300 jaar onder Spaans bestuur gestaan. Zo is men ook aan de naam Philippijnen gekomen; de eilandengroep werd genoemd naar de toenmalige koning van Spanje, Philip II. Het is ook in die tijd geweest, dat velen Rooms-Katholiek werden en nu behoort 90 % van de bevolking tot deze kerk.

Opstand

In 1898 stonden de Philippino's onder leiding van Apolinario Mabini op tegen de Spaanse regeerders. Dr. José Rizal, de grootste nationale held uit die tijd, werd daarbij door de Spanjaarden geëxecuteerd, hoewel hij juist een voorstander was geweest van een omwenteling door vreedzame middelen. De executie gaf de doorslag voor de Philippino's, die nu de handen ineen sloegen en hun eerste eigen republiek stichtten onder presidentschap van generaal Emilio Aguinaldo. Deze generaal is thans nog in leven.

De dagen van de nieuwe republiek waren echter alweer geteld. De Amerikanen, die in oorlog waren met Spanje, landden op de Philippijnen, na de Spaanse vloot te hebben vernietigd en opnieuw was er strijd, want het volk wilde zijn eigen republiek behouden. Tot de Japanse inval in de tweede wereldoorlog toe bleven de Philippijnen onder Amerikaanse vlag. Toen de Amerikanen in 1945 terugkeerden, kwamen zij als bevrijders en op 4 juli

1946 gaven zij de eilandengroep de onafhankelijkheid, waarnaar de bevolking zoveel jaren had verlangd.

Mee met de tijd

Met zijn 23 miljoen inwoners, die in vijftig provincies wonen (verdeeld over meer dan zeventuizend eilanden) gaat de nu vijftien jaar in vrijheid levende staat vastberaden met de tijd mee. Er zijn rijke natuurlijke bronnen van bestaan. De bossen leveren hout voor de export, mijnen zijn er in volle exploitatie. In een van de provincies ligt een van de rijkste vindplaatsen van nikkel ter wereld (nog onontgonnen) en onlangs werd een begin gemaakt met oliewinning. De abacaplant levert de grondstof voor de beroemde Manilla-hennep; de suiker behoort tot de fijnste ter wereld; er zijn bananen en copra, en tot de exportprodukten behoren ook huisvlijartikelen.

Havenproblemen

Er zijn verscheidene handelshavens, die al in de jaren voor de oorlog werden onderhouden door een baggervloot. Het grootste gedeelte van deze vloot is echter vernietigd in de oorlog, en tijdens de Japanse bezetting liep niet alleen het onderlinge verkeer tussen de eilanden sterk terug, maar werd ook het baggerwerk verwaarloosd. Het gevolg is geweest, dat vele havens onbruikbaar werden. Wrakken van tot zinken gebrachte schepen maakten de zaak nog erger, vooral in de havens van Manilla en Cebu. De Amerikanen brachten bij de bevrijding verscheidene hopperzuigers mee, waarvan enkele naderhand aan de Philippijnse regering konden worden overgedragen en zo kon opnieuw een begin worden gemaakt met het ontsluiten van de havens. Tegelijkertijd kwamen echter nieuwe problemen opdagen doordat na de oorlog steeds grotere schepen werden gebouwd. Het is al voorgekomen dat een schip het anker moest laten vallen in de baai van Manilla en daar de passagiers moest debarkeren, omdat het water tussen de havenpielen niet diep genoeg was. Kortom, op deze manier was het niet bij te houden met het beschikbare materieel. De taak van de nieuwe baggervloot met toebehoren, die nu in aanbouw is bij I.H.C. Holland wordt: het onderhoud en de uitbreiding van de havens, die in het economische leven van de Philippijnen een steeds grotere rol spelen.

WERK AAN DE WINKEL

CO 469—470

Oude klant bestelt nieuw materieel

Onlangs ontvingen wij van een Franse cliënt, de S.N.T.P. te Parijs, aan wie wij in het verleden reeds meermalen baggermaterieel hebben mogen leveren, een opdracht voor twee rotsklepbakken, volgens onderstaand algemeen plan.

De voornaamste voorwaarde bleek de korte levertijd te zijn: eind april zal I.H.C. de bakken moeten leveren. Voor één werf zou dit een te zware opgave betekenen, in verband met de uitvoering van het nog onderhanden zijnde werk. Daarom zal De Klop één vaartuig bouwen (CO 469), terwijl Verschure de tweede bak (CO 470) voor haar rekening neemt.

Beide rotsklepbakken krijgen een laadvermogen van 400 ton bij een beuninhoud van 250 m³; zij worden gebouwd als onderlosser.

De hoofdafmetingen zijn 38,20 × 9,70 × 3,40 m.

De kleppen in het laadruim zullen hydraulisch bediend worden.

Licht in de duisternis

Er bestaan voor het begrip „licht” twee uiteenzettingen: een natuurkundige en een theologische. Wanneer wij ons willen beperken door onze gedachten in eerste instantie te laten gaan over de godsdienst-geschiedkundige verklaring dan zal het ons niet verbazen dat de verschijnselen van licht en duisternis reeds van oudsher werden vereenzelvigd met de begrippen van wat goed en van wat kwaad is. Het licht maakt de voorwerpen en mensen voor ons zichtbaar, wij kunnen zien wat ze doen en waar we aan toe zijn. De duisternis daarentegen doet de wereld en de omgeving om ons heen verdwijnen; onder dekking van de duisternis kunnen wij zelf, of anderen, dingen doen, die, zoals we dat zelf uitdrukken, het daglicht niet kunnen velen. Van het eerste begin van het leven op aarde af heeft de mens daarom getracht licht in de duisternis te brengen. Het kampvuur verdreef de demonen die in het donker huisden, hield de nachtroofdieren op een eerbiedige afstand en belette eventueel op buit beluste rovers vanuit het onzichtbare een onverhoedse aanval te plegen.

Licht

Licht is leven, en het was dan ook op de Eerste Dag dat volgens de Christelijke geloofsovertuiging God het licht schiep in de vorm van de zon, de maan en de sterren. Reeds lang voor het ontstaan van het Christendom was de zon bij vele volkeren de levensgevende, warmte en licht verspreidende bron die de duisternis overwint. Talrijk waren de zonnegoden, waarvan de Japanse godin Amaterasoe zelfs de stammoeder wordt genoemd van het keizerlijke huis. Zonneverering kwam ook reeds voor in het praehistorische Europa, hetgeen o.a. blijkt uit de zonnwagen van Trundholm in Holstein.

Als licht en warmte gelijktijdig worden ontwikkeld, dan ontstaat vuur dat eveneens in vele godsdiensten als een der grootste machten in het leven van de mens een belangrijke rol speelde. Voornamelijk bij de Indo-germaanse volkeren stond het vuur in hoge ere.

Het vuur was bij de Perzen, en is thans ook nog bij de Parsi's, zo heilig dat het op geen enkele wijze mocht worden verontreinigd, ook niet door lijkverbranding. Het vuur van de haard was het centrum van het huis, en de haard een primitief altaar, waarbij de huisvader priester was. Ook de gemeenschap had een centraal haardvuur, dat eeuwig moest blijven branden en periodiek werd vernieuwd.

Licht

In de Zoon Gods heeft het Christendom een centraal haardvuur gevonden, een Licht dat eeuwig zal blijven schijnen en dat de zonde en het kwaad heeft overwonnen. De rede, dat is de hoogste trap van het begripsvermogen, het menselijk vermogen om op te stijgen tot de hoogste beginselen, moet bij een ieder van ons aanwezig worden geacht, ongeacht of hij zich christen of atheïst laat noemen, waarbij wij ons door het woord „atheïst” niet uitsluitend mogen laten leiden door de definitie dat atheïsme de opvatting predikt dat God niet bestaat en het gedrag en de levenshouding van hen die deze stelling huldigen daarmee in overeenstemming zijn. In wezen werden de Christenen zelf in de eerste eeuwen atheïsten genoemd, omdat zij de Romeinse goden verwierpen. Onder atheïsme verstaat men óók opvattingen, die wél een hogere kracht of een hoger beginsel erkennen, maar óf loochenen dat er een persoonlijke God is, óf die niet nader willen bepalen. Alle mensen dus, of zij als „gelovig” of „ongelovig” worden aangemerkt, of willen worden aangemerkt, hebben dus diep in zich het vermogen op te stijgen tot de hoogste beginselen, tot het Licht dat het kwade overwint. Willen wij werkelijk Licht brengen in de wereld om ons heen, willen wij werkelijk, een ieder op zijn eigen wijze, op 25 december het Feest van het Licht vieren en het Goede doen zegevieren, dan ligt het begin daarvan in ons eigen hart, in ons eigen ik. Het Licht van het Goede dat in ons hart aanwezig is, moet worden aangewakkerd tot het ons gehele innerlijk verlicht en de warmte die het dan uitstraalt zal niet alleen ons eigen wezen verkwikken, het werkelijke Leven voor ons veraangenamen, doch onze naaste zal er zich aan kun-

nen koesteren. Verbeter de wereld, begin bij je zelf; doe wel en zie niet om; heb uw naaste lief als uzelve: het zijn allemaal uitdrukkingen die in wezen zo oud zijn als de mensheid zelf. Alle zijn zij evenwel stuk voor stuk terug te brengen tot de aloude verheerlijking van het Licht, het Vuur en tenslotte van de Drager van het Eeuwige Licht, tot de drang om het Goede over het kwade te doen zegevieren. Laten wij daarom, juist in deze dagen, er steeds opnieuw voor zorgen wanneer de duisternis in ons hart het licht daarin tracht te verdrijven, de pit die ons eigen lichtje voedt hoog op te draaien, hetzij uit godsdienstige, hetzij uit atheïstische overtuiging. En laten we dan gezamenlijk, doch ieder bij ons eigen centrale haardvuur, bij ons eigen altaar voor het Goede, meeluisteren:

*Daar is uit 's werelds duist're wolken
Een Licht der Lichten opgegaan
Komt tot Zijn schijnsel, alle volken,
En gij, mijn ziele, bid het aan . . .*

EEN GEZEGEND KERSTFEEST

HET SCHOOLBOEK AANGEVULD

⑥

Om de machines in onze fabrieken te laten draaien en om de motoren in onze auto's, treinen en vliegtuigen te laten lopen hebben we brandstof nodig.

We moeten ervoor zorgen dat de energie die in de bekende energiebronnen beschikbaar is, wordt omgezet op een manier die ons past. Wat zijn de bekende energiebronnen? Heel lang hebben wij onze energie hoofdzakelijk geput uit steenkool. Door steenkool te verbranden en water te verhitten wekten we stoom op en daarop lieten — en laten! — we machines draaien. Steenkool is nog steeds een belangrijke energiebron. Maar ernaast is de olie opgekomen als een energiebron, die in verschillende gevallen de voorkeur kreeg. Met tenslotte als modernste energiebron het uranium, waarvan wij de kernenergie gebruiken: de energie die wij vrij maken uit de atoomkern.

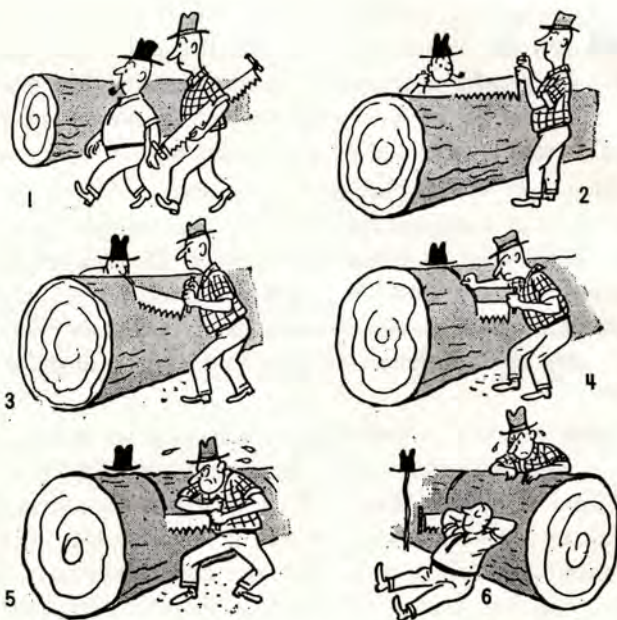
Er is nog niet zo lang geleden een periode geweest dat kolen in Europa schaars waren; er moest flink worden ingevoerd van overzee. Olie leek om politieke redenen — het roerige Midden-Oosten! — niet zonder haperingen te krijgen. De kernenergie diende zich aan als de reddende engel in Europa's energiebron. Maar de gebeurtenissen hebben zich anders ontwikkeld: er is steenkool genoeg en er is helemaal niet te weinig olie. Kernenergie lijkt dus nog lang niet aan bod te zijn. Maar omstreeks 1957 zag dat er anders uit en het was dus alleszins begrijpelijk dat de zes landen van de Europese Gemeenschap een speciale kernenergie-gemeenschap oprichtten die onder de naam „Euratom” in 1958 zijn leven begon. Hoe juist dat besluit was, ondanks het feit dat wij niet om kernenergie als plaatsvervanger van kolen of olie zitten te springen, blijkt wel uit de ontwikkeling die de Euratom-Gemeenschap de laatste jaren heeft doorgemaakt. Op een breed terrein heeft Euratom de voorbereidingen op gang gebracht om in West-Europa de toepassing van kernenergie mogelijk te maken. Berekeningen van Euratom tonen aan dat kernenergie over niet te lange tijd even duur zal zijn als de „ge-

wone" energie uit kolen of olie. Het voordeel van kernenergie is bovendien dat zij onuitputtelijk lijkt, terwijl de voorspellingen omtrent de kolen- en olievoorraden in de wereld een duidelijk zichtbare termijn inhouden. De dus te voorziene overschakeling van de zogenaamde klassieke energie op kernenergie zal vrij snel verlopen. Euratom verwacht dat het tegen 1970 al niet veel duurder zal zijn om kernenergie te gebruiken, en dat er tien jaar later evenveel kernenergie beschikbaar zal zijn als op het ogenblik de hele electriciteitsproduktie bedraagt! Dat levert ons meteen het voordeel op dat men nog lang rustig door kan gaan met het gebruiken van kolen en olie voor andere doeleinden dan de onmiddellijke opwekking van energie: de chemische industrie die kolen en olie gebruikt voor duizend en één artikelen wordt immers steeds belangrijker. Het zou goed zijn als we de „klassieke" energiebronnen daarvoor zouden kunnen reserveren. Kernenergie kan dan worden gebruikt in bijvoorbeeld elektrische centrales of om scheepsmotoren te laten draaien. Nu al is de voortstuwing van schepen door kernenergie het onderwerp van ernstige studie en zelfs van proefneming en praktische toepassing. Het praktische nut van de energie in de atoomkern vindt eveneens zijn toepassing in de medische wereld en in de landbouw.

Op dit gehele en uitgebreide toepassingsterrein van de kernenergie doet de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Euratom) stimulerend en coördinerend werk. De Commissie— de „regering" — van Euratom voorkomt dubbel werk, zij voegt onderzoekresultaten samen en maakt het mogelijk de beschikbare financiering en de technische kennis zo doelmatig mogelijk te gebruiken.

Een groot deel van de problematiek waarvoor we in deze nieuwe materie komen te staan gaat immers de capaciteiten van één enkel land te boven! Maar ook de Europese Gemeenschap — moeilijk te veronachtzamen eenheid in de westelijke wereld — weet profijtelijk samen te werken met andere machten die hun ervaring op het gebied der kernenergie met Euratom willen delen. Tot dit doel zijn akkoorden gesloten met bij voorbeeld de Verenigde Staten, Canada en Groot-Brittannië. Door coördinatie

en research in een gemeenschappelijk onderzoekcentrum komt binnen de Europese Gemeenschap de beschikbare kennis ten gunste aan allen. In het onderzoekcentrum — waarvan afdelingen in verschillende landen zijn — werken wetenschapsmensen van verschillende nationaliteit naast elkaar onder auspiciën van Euratom. De regels voor de bescherming van hun gezondheid tegen mogelijk stralingsgevaar zijn opgesteld volgens Euratom-normen. En de kinderen van deze onderzoekers zijn wellicht op Europese scholen, waarvan er al verschillende zijn opgericht. Op allerlei gebied ziet men de Europese Gemeenschap een realiteit worden, ook — en niet het minst — op het moderne gebied van de kernenergie. De Europese Gemeenschap is een verschijnsel dat midden in de actualiteit van vandaag staat!

Over samenwerking gesproken!

Kent U
ze nog
?

Weet U allen nog, wat er op het omslag van onze Veiligheidsvoorschriften staat? „Doe het Veilig”. Deze veiligheidsvoorschriften zijn zeker de moeite waard om ze regelmatig nog eens door te lezen.

Wat zegt U? Bent U ze kwijt?

Dat is erg! Maar dit verlies kan worden hersteld door bij ondergetekende een nieuw exemplaar te komen halen.

Bedenk wel, dat alleen door het toepassen van alle mogelijke veiligheidsmaatregelen, door het gebruiken van alle mogelijk beschermingsmiddelen, door het volgen van veilige werkmethoden het jaar 1962 een goed en prettig jaar zal kunnen worden.

Zorg dus, dat U in het bezit van de veiligheidsvoorschriften bent.

*Verder wens ik U
allen gelukkige en
prettige feestdagen toe.*

J. O. M.

VIJF JUBILEA

8 November 1961 werden vijf jubilarissen, vergezeld van hun echtgenote, door de Directie ontvangen ter gelegenheid van hun 25-jarig dienstverband. Het waren de heren D. v. d. Beek, Th. J. Gunneweg, P. J. L. de Leng, G. van Veen en C. Weber.

Zij werden toegesproken door de heer Mr. H. Smulders, die hen dankte voor hetgeen zij gedurende deze vijfentwintig jaren voor

het bedrijf hadden verricht en de wens uitsprak, dat ieder op de eigen plaats nog jaren zijn krachten aan de Werf zou geven. Spreker betrok ook de echtgenoten in zijn hulde, omdat mede door haar zorgen de mannen in staat waren geweest hun taak naar behoren te vervullen. Spreker wenste de jubilarissen van harte geluk met hun jubileum en ging hierna over tot het uitreiken van het zilveren Gusto-insigne, een gouden horloge en een geschenk onder enveloppe voor elk der jubilarissen.

Namens de Nederlandse Maatschappij voor Nijverheid en Handel overhandigde de heer Smulders de vererende getuigschriften en de daarbij behorende zilveren legpenningen. Daarna werden onder het genot van een kopje koffie nog vele herinneringen uit „de goede oude tijd” opgehaald.

DE STROOM GAAT DOOR...

Het is 15 november 1961. En de stroom van jubilarissen gaat door. Op genoemde dag werden de heren K. C. Bakker, P. Meerhof, N. Paardenkooper, A. Plaisier en G. v. d. Schee, vergezeld van hun familieleden, ter gelegenheid van hun zilveren dienstjubileum door de Directie ontvangen.

De heer Mr. H. Smulders sprak de jubilarissen toe en herinnerde eraan, hoe na een periode van grote werkloosheid het bedrijfs-

leven in 1936 weer op gang begon te komen. In dat jaar bestond er dan ook weer behoefte aan uitbreiding van het personeel en toen zijn de jubilarissen van thans in dienst van de Werf gekomen en . . . gebleven. In de loop van de 25 jaren, die achter ons liggen, zijn door de Werf Gusto vele belangrijke objecten uitgevoerd, die de Werf een wereldnaam hebben bezorgd en waaraan de jubilarissen, ieder op zijn plaats, hebben medegewerkt. Spreker is er dankbaar voor, dat zovele personeelsleden zich zo zeer met de Werf verbonden voelen, dat dit resulteert in een dienstverband van 25 jaar en soms langer. Spreker wenste de

jubilarissen van harte geluk met deze voor hen en voor het bedrijf zo belangrijke dag en dankte hen voor de prestaties, die zij in de afgelopen 25 jaar hebben geleverd. Hij speldde hen het zilveren Gusto-insigne op en overhandigde hen een gouden horloge en een geschenk onder enveloppe.

Voorts reikte hij hen het vererend getuigschrift met de bijbehorende zilveren legpenning uit namens de Nederlandse Maatschappij voor Nijverheid en Handel.

De heer v. d. Schee heeft hierna, ook namens zijn mede-jubilarissen, de Directie zijn dank betuigd voor de ontvangst, de waarderende woorden en de geschenken. Hij gaf uitdrukking aan de hoop, dat het allen gegeven zou zijn nog vele jaren hun werkzaamheden bij de Werf te kunnen verrichten.

Hierna bleef het gezelschap nog enige tijd gezellig bijeen onder het genot van een kopje koffie.

UIT ONS MIDDEN

In dienst:

- 30-10-'61 H. Vijfwinkel-Frenser, werkster
1-11-'61 L. Benckhuisen, nachtportier
6-11-'61 A. v. d. Tol, bankwerker M.B.
D. J. Mets, lasser S.B.
9-11-'61 F. M. Goíriz Novo, aanbouwer S.B.
J. Infante Casanova, bankwerker M.B.
A. Arias Rodriguez, electricien Onderhoud
13-11-'61 J. A. Lahey, electricien Onderhoud
20-11-'61 O. López Ogés, fraiser M.B.
A. Contreras Arroyo, aanbouwer S.B.
J. D. Gómez Gómez, boorder M.B.
J. Valderrama Fernandez, plaatwerker App.b.
M. Capdevila Amorós, klinker S.B.
P. Atienzar Jordá, plaatwerker App.b.

Gehuwd:

- 3-11-'61 A. W. P. Landman en E. Blanken.
8-11-'61 J. M. Koevermans en M. J. Jongeneel.

Geboren:

- 24-10-'61 Adriana Cornelia Maria, dochter van J. N. Campfens en Th. M. L. G. Campfens-Koning.
25-10-'61 Johannes, zoon van C. v. Klinken en J. J. v. Klinken-Vredereg.
3-11-'61 Hilleke, dochter van J. v. d. Heide en A. v. d. Heide-Tekwiel.

DANKBETUIGINGEN

Hierdoor betuigen wij onze hartelijke dank voor de vele bewijzen van deelneming, die wij mochten ontvangen bij het overlijden van de heer P. den Boer.

Fam. Den Boer.

Mede namens mijn vrouw wil ik langs deze weg mijn dank betuigen aan het bestuur en de leden van het Geschenkenfonds en van de Personeelsvereniging voor de mooie cadeau's, die ik mocht ontvangen bij het verlaten van de Werf Gusto wegens het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd.

G. Vick.

Mede namens mijn vrouw dank ik de Directie, bedrijfsleider, leden van het Dorusfonds en Zonnewiel, mijn collega's en allen die de dag van mijn zilveren jubileum tot een onvergetelijke hebben gemaakt.

Th. J. Gunneweg.

Mede namens mijn echtgenote betuig ik hierdoor mij hartelijke dank aan de Directie, chefs en collega's voor de vele blijken van belangstelling en voor de geschenken, die ik ter gelegenheid van mijn 25-jarig dienstverband bij de Werf Gusto mocht ontvangen.

C. Weber.

Langs deze weg betuig ik mijn hartelijke dank aan de Directie, chefs, bazen en collega's voor de vele blijken van belangstelling, die ik ter gelegenheid van mijn 25-jarig dienstverband bij de Werf Gusto mocht ontvangen.

P. Meerhof.

Hierdoor betuigt ondergetekende, mede namens zijn echtgenote, zijn hartelijke dank aan de Directie, de sociaal werkster, het Dorusfonds, het Zonnewiel en aan al zijn collega's voor de vele blijken van belangstelling en de prachtige cadeau's, die hij ter gelegenheid van zijn 25-jarig dienstverband bij de Werf Gusto mocht ontvangen.

P. J. L. de Leng.

Ondergetekende betuigt, mede namens zijn echtgenote, zijn hartelijke dank aan de Directie, leden van het Bijzondere Fonds en de Bedrijfsbrandweer voor de belangstelling en de cadeau's, die hij mocht ontvangen bij zijn 40-jarig huwelijksfeest.

M. J. den Ouden.

Mede namens mijn echtgenote betuig ik hierdoor mijn hartelijke dank aan de Directie, chefs en alle anderen, voor de vele blijken van belangstelling en de geschenken, die ik ter gelegenheid van mijn 25-jarig dienstverband bij de Werf Gusto mocht ontvangen.

D. v. d. Beek.

Hierdoor betuig ik, mede namens mijn echtgenote, mijn hartelijke dank aan de Directie, chefs, bazen en collega's van de afdeling Montage voor de bewijzen van belangstelling en de geschenken, die ik bij mijn zilveren dienstjubileum mocht ontvangen.

G. van Veen.

Gaarne wil ik, mede namens mijn echtgenote, langs deze weg mijn dank betuigen aan de Directie en allen, die de dag van mijn 25-jarig dienstverband tot een onvergetelijke hebben gemaakt.

J. J. Alberts.

Langs deze weg betuig ik, mede namens mijn echtgenote en kinderen, mijn hartelijke dank aan de Directie, bedrijfsleiders, bazen en het personeel van de afdeling Montage-Machinebouw, en alle anderen, die de dag van mijn 25-jarig dienstverband bij de Werf Gusto onvergetelijk hebben gemaakt.

W. Groenendaal.

Hierdoor betuig ik mijn hartelijke dank aan de Directie, chefs, bazen, collega's en het Dorusfonds voor de vele blijken van belangstelling, die ik ter gelegenheid van mijn zilveren dienstjubileum mocht ontvangen.

A. Plaisier.

Langs deze weg betuig ik gaarne, mede namens mijn vrouw, mijn hartelijke dank aan de Directie, chefs, bazen, collega's en het Dorusfonds voor de belangstelling ter gelegenheid van mijn zilveren dienstjubileum en voor de geschenken, die ik bij die gelegenheid mocht ontvangen.

G. v. d. Schee.

Mede namens mijn echtgenote mijn hartelijke dank aan de Directie, het Dorusfonds, de collega's en alle anderen voor de vele blijken van belangstelling en de geschenken, die ik ter gelegenheid van mijn 25-jarig dienstverband bij de Werf Gusto mocht ontvangen.

J. Heijnemans.

Mede namens mijn echtgenote dank ik de Directie, het Dorusfonds, de Personeelsvereniging en de collega's voor de vele blijken van belangstelling en de prachtige geschenken, ontvangen ter gelegenheid van mijn 25-jarig jubileum.

M. A. Heijnemans.

Mede namens mijn vrouw en kinderen mijn hartelijke dank aan de Directie, chefs, bazen en collega's voor de vele blijken van belangstelling, de prachtige cadeau's en bloemen, die ik mocht ontvangen bij mijn 25-jarig jubileum.

A. Folst.

Ondergetekende betuigt hierdoor zijn hartelijke dank aan de Directie, chefs, bazen en collega's voor de belangstelling en de geschenken, die hij bij zijn zilveren jubileum mocht ontvangen.

N. Paardekooper.

Mede namens mijn echtgenote betuig ik langs deze weg mijn hartelijke dank aan de Directie, bedrijfsleiders, het Dorusfonds, de Personeelsvereniging, collega's, het personeel van de Afdeling Mijn- en Apparatenbouw en alle andere dames en heren, voor de prachtige cadeau's, ontvangen ter gelegenheid van mijn 25-jarig jubileum.

K. C. Bakker.

Mede namens mijn kinderen betuig ik langs deze weg mijn hartelijke dank aan de Directie, de maatschappelijk werkster en de collega's voor de belangstelling, ondervonden bij het overlijden van mijn man A. F. J. Stoets.

Mevr. W. Stoets-Dekker.

PERSONEELSVENIGING „GUSTO”

Nog enige weken scheiden ons van onze jaarlijkse contactavond als dit Zeskant verschijnt. Ieder jaar wordt het moeilijker om weer wat anders te bedenken. Maar dit jaar durft het bestuur Hoera te roepen, zo zeker is het, dat deze avond alle voorgaande contactavonden in alle opzichten zal slaan. Wij zijn er van uitgegaan, dat tegenwoordig bij velen de televisie in huis staat en men dus van vele mooie (maar ook minder mooie) programma's kan genieten. Uit opgevangen uitlatingen is het bestuur gebleken, dat de ontspanningsprogramma's het meest in de smaak vallen. Welnu, verschillende artiesten, die U al van Uw beeldscherm kent,

kunt U nu nog beter zien en tevens hebt U dan op de contactavond de echte sfeer.

Als de Voorzitter de avond zal hebben geopend, worden alle medewerkers aan U voorgesteld. Als eersten treden voor U op de Ratinies. Dit charmante accordeonduo trad vele malen voor de radio op en naar wij hopen en verwachten zal het de juiste stemming brengen. Terry Doves en zijn charmante partner brengen U vervolgens een show van jongleerkunst; groots en fantastisch. Zij traden met groot succes op voor de AVRO-televisie. Na een schetsje „De vrolijke kruiers”, dat gebracht wordt door de „Movers”, komen de twee Tedsons met draaiende Chinese borden, een variété-nummer van klasse, dat U ook reeds op het beeldscherm hebt kunnen zien.

Na de pauze volgen de Hadory's; wat deze mensen op de trampoline (springtafel plm. 6 meter lang) presteren is ongelooflijk (AVRO-televisie). Dan krijgt U „les Ballini's”, Nederlands populaire clown-trio en zo gaat het maar voort tot het einde.

Wij hopen, dat alle leden (ook huisgenoten boven 14 jaar zijn welkom) present zullen zijn. Op de TV vindt U het prachtig. Verzuim dus niet de gelegenheid om het in kleuren en in de eigen sfeer te zien.

Hieronder volgt het volledige programma, dat ook in de zaal zal worden uitgereikt.

1. Opening door de Voorzitter.
 2. Kees Nouwens stelt zijn gezelschap aan U voor.
 3. De Ratinies (accordeonduo; KRO en VARA radio).
 4. De conferencier komt even met U praten.
 5. Terry Dewes en partner (jongleurs; AVRO en VARA TV).
 6. Mislukte TV-uitzending (schets).
 7. De Movers in „De drie vrolijke kruiers”.
 8. Onze conferencier heeft U nog iets te vertellen.
Pauze.
 9. De 3 Hadory's (Het wereld-sensationele trampoline-springnummer; AVRO TV).
 10. Les Bollinies (Nederlands meest populaire clown-trio).
 11. De 2 Tedsons, met hun draaiende Chinese borden (KRO TV).
 12. De Ratinies nemen afscheid met populaire melodieën.
 13. Grote finale door het gehele gezelschap.
- Zo, dat is het dan wat betreft de contactavond, die gehouden

wordt op dinsdag, 16 januari 1962 in de Electrozaal.

Zaal open te 19.15 uur; aanvang 19,45 uur.

Het Bestuur wenst alle leden en onderafdelingen prettige Kerstdagen en een voorspoedig 1962.

Het Bestuur.

Bij de burenen aan de overkant

De Personeelsvereniging Gusto opende het seizoen 1961/1962 op 16 oktober j.l. met een filmavond in het Gebouw Irene. De opkomst van de leden was helaas niet bijzonder groot en dat was jammer, want de films, de dia's en het verhaal van de heer Simon de Waard waren — als altijd — weer zó, dat de wegblijvers zichzelf te kort hebben gedaan. Wij vernamen, dat de Personeelsvereniging nogal wat concurrentie van de televisie ondervindt. Maar we zouden willen vragen: Hebt U thuis kleurentelevisie?

Nu, die hadden we die avond in Irene wel. En hoe? De heer De Waard heeft de gave van de allermooiste plekjes de allermooiste kleurendia's te maken. Er zijn veel mooie plekjes in Engeland, Wales en Schotland. Alleen het monster van Loch Ness had hij niet op de film kunnen krijgen. Bestaat dat monster nu wel of niet? Natuurlijk bestaat het, want er was een reproductie van een briefkaart waarop het duidelijk te zien was. Overigens was de heer De Waard van mening, dat de verschijning van het monster wel enig verband hield met het vreemdelingenverkeer.

Het praatje bij de dia's en films was gezellig, leerzaam en onderhoudend. De aanwezigen hebben dan ook aan het einde van de avond door een hartelijk applaus uiting gegeven aan hun waardering voor het gebodene.

MOEDER VOS DOOPT DUWBOOT VAN MANILLA-ORDER

Wanneer op een dag alles anders gaat dan anders, kan het een dag worden om te onthouden. Dat was ook het geval, toen bij onze vennoot Verschure het tijdstip aanbrak om het eerste duwbootje (CO 445) van de Philippijnen-opdracht te water te laten. Om te beginnen was het al geen tewaterlating, maar een tewaterzetting. Het bootje is niet op een helling gebouwd, maar op een burrie en het kon met een kraan in het water worden gezet.

Als doopvrouwe was mevrouw H. Vos-Vermey, moeder van de 18-jarige Cor Vos, een van de jonge medewerkers in de leerschool, uitgenodigd.

Als tribune was de in aanbouw zijnde CO 455 ingericht.

Na afloop van de plechtigheid kregen de meeste gasten, dat waren de 76 jongens van de leerscholen, jus d'orange inplaats van champagne.

Al deze boeiende variaties op het bekende thema vonden hun oorzaak in het initiatief van vennoot Verschure om de gevorderde jongelui van de leerscholen een groot aandeel te geven in de bouw van de beide duwbootjes, die deel uitmaken van de Manilla-order. De bedoeling hiervan is de jongste medewerkers een bredere kijk op hun werk te geven. In een vorig Zeskant-artikel kon al worden gezegd, dat de resultaten van deze vaklieden in de dop de verwachtingen tot dusver hebben overtroffen.

Voor herhaling vatbaar?

In zijn toespraak na de tewaterlating zei Ir. J. A. M. Verschure, dat een plan als dit slechts kan worden uitgevoerd onder zeer strenge voorwaarden; zo zullen de verrichtingen van de jongelui nauwlettend gevolgd moeten worden. Zoals nu gewerkt is kan het en het is de moeite waard, te trachten een gelegenheid te vinden om het nog eens te doen. Tot de doopvrouwe zei Ir. Verschure, dat zij als zodanig was uitgekozen vanwege haar niet aflatende belangstelling voor het werk in de leerscholen. Ook bij de komende proefvaart zal de belangstelling van thuis zeer op prijs worden gesteld.

Thuis in 't werk.

Namens de afdeling scheepsbouw van de stichting Bemetal sprak de heer N. de Rooij. Hij voerde aan, dat bij de tegenwoordige organisatie van de industrie vele medewerkers niet meer thuis raken in het grote geheel van het bedrijf. Met initiatieven zoals

nu bij Verschure zijn genomen kan daaraan veel worden verbeterd.

De tweede snijkopzuiger

Enkele dagen later was er opnieuw een tewaterlating van de Manilla-order: nu was de ponton van de CO 438, de tweede snijkopzuiger, aan de beurt. De afbouw van de eerste snijkopzuiger, de CO 437, nadert de voltooiing.

NIEUW LASPROCÉDÉ

De CO₂ half-automatische lasmachine waardevolle aanvulling voor lasuitrusting

Iets nieuws op het gebied van elektrische lassen is de CO₂ half-automatische lasmachine, die belangrijke voordelen biedt boven het normale handlassen en daarnaast meer bewegingsvrijheid toelaat ten opzichte van het volautomatisch lassen.

Onze vennoot „De Klop” heeft onlangs een dergelijke machine aangeschaft en dit betekent een waardevolle aanvulling op de reeds bestaande lasuitrusting.

De CO₂-halfautomaat werkt in tegenstelling tot de normale beklede elektrode, met draad en — zoals de naam al zegt — met CO₂-gas, hetgeen de scheikundige benaming is voor koolzuurgas. Indien het werk zich voor CO₂ lassen leent of hiervoor kan worden aangepast, dan kunnen tijdwinsten van 40 tot 60 % behaald worden ten opzichte van het lassen met elektroden. Hierbij behoudt men de handelingsvrijheid die men bij het normale handlassen heeft, d.w.z. men kan met de machine zowel horizontaal, verticaal als uit de zij lassen. Dit vindt men weer niet bij het meer starre, aan plaats en positie gebonden automatisch lassen, dat bovendien uitsluitend praktisch horizontaal kan geschieden.

*te vullen openingshoek
bij handlassen*

*te vullen openingshoek
bij CO₂ lassen*

Gewerkt wordt met een zgn. laspistool, dat met twee kabels aan de draaibare tafel van het apparaat verbonden is. Eén kabel dient voor aanvoer van de lasdraad en CO_2 -gas, de andere is de lasstroomkabel. De toevoersnelheid van de draad kan worden ingesteld tussen 2 en 15 m per minuut. De draad, die op een haspel zit, heeft een speciale samenstelling, aangepast aan de oxyderende werking van het CO_2 -gas.

Als stroombron dient een gelijkrichter, waarmee tot een maximum stroom van 320 A gelast kan worden.

Door gebruik te maken van verschillende draaddiameters — er bestaat een keuze uit drie maten — kan zowel dunne plaat van bijv. $1\frac{1}{2}$ mm dikte, zowel als dikke plaat tot 25 mm met succes gelast worden.

Bij het aaneenlassen van plaatstaal kan men met een veel kleinere openingshoek volstaan, omdat met dunne draad gelast wordt (1,2 mm). Zie de tekening op pagina 136.

Hieruit volgt, dat de vulling geringer is, terwijl de toevoersnelheid belangrijk groter is dan bij normale elektroden. Vandaar de belangrijke besparingen.

Doordat met blanke draad gelast wordt, kunnen ook die naden gelast worden, waar bij het lassen met elektroden een moeilijke slaklossing te verwachten is. Tevens is door het lassen met blanke draad het smeltbad zeer goed te volgen, waardoor de kans op lasfouten sterk wordt verminderd.

Wij twijfelen er niet aan, dat het nieuwe procédé zeer goede toekomst-mogelijkheden biedt en steeds meer toepassing zal gaan vinden.

KERSTPUZZEL 1961

Het is zo langzamerhand wel traditie geworden om in het december-nummer van „*Het Zeskant*” een kerstpuzzel te plaatsen.

Ook dit jaar willen wij niet van die gewoonte afwijken. Hieronder ziet U de puzzel afgedrukt. Een korte handleiding hierbij lijkt ons gewenst.

Elk teken in de puzzel stelt een bepaalde letter voor. Wanneer U erin slaagt om voor elk teken de goede letter in te vullen, dan ontstaan drie zinnen, die door de ondertekenaars aan U gericht zijn.

Als gebruikelijk zijn voor de winnaars prijzen beschikbaar. De hoofdprijs is f 15,—; verder voor elke werf en voor bureau I.H.C. en M.T.I. samen een prijs van f 10,—. Wij wensen U veel succes. Oplossingen moeten voor 3 januari 1962 worden ingeleverd bij Uw firma-redacteur.

¶¶ ¶¶¶¶¶¶¶ ¶ 1 ¶¶¶¶:¶¶¶¶¶¶¶¶
 ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ ¶¶ ¶¶¶ ¶¶¶¶ 1¶¶¶¶¶ ¶¶¶
 ¶¶¶ ¶¶¶¶¶¶¶ ¶¶¶¶. ¶¶ ¶¶¶ ¶¶¶¶¶¶
 ¶¶¶ ¶¶¶ ¶¶¶¶¶¶¶-¶¶¶¶¶¶, ¶¶¶ ¶¶¶¶¶¶¶
 ¶¶ ¶¶¶ ¶¶¶¶¶¶¶ ¶¶¶¶¶¶¶ ¶¶¶ ¶¶¶¶
 ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶, ¶¶¶¶¶¶ ¶¶ ¶¶¶ ¶¶¶¶¶¶¶¶
 ¶¶¶ 11¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ ¶¶ ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶.
 ¶¶¶¶ 1962 ¶¶¶¶ ¶ ¶¶ ¶¶ ¶¶¶¶
 ¶¶¶ 1¶¶¶¶¶¶¶¶¶ ¶¶¶¶¶ ¶¶¶¶ ¶¶¶¶¶¶¶

¶¶ 1¶¶¶¶¶¶¶¶¶

Inhoudsopgave | „HET ZESKANT” '61

OVER DE I.H.C. EN ONS WERK		pag.
CO 374	— „Canopus” — Tewaterlating	20
	„Canopus” — Proefvaart	81
CO 376	— „Centaurus” — Tewaterlating	123
CO 387	— „Maria Ana” — Ervaringen	59
CO 388	— „Maria Theresa” — Ervaringen	68
CO 390	— Snijkopzuiger Griekenland	52, 100
CO 392	— „Nueve” — Ervaringen	115
CO 398	— „Rio de Janeiro” — Beproeving	5
CO 413	— „Johannes Gähns” — Beproeving	2, 27
	„Johannes Gähns” — Ervaringen	71
CO 414	— „W. D. Mersey” — Ervaringen	45
CO 418	— „Kaser” — Overname	29
CO 419	— „Foremost Southampton” — Beproeving	33
CO 421	— „M.O.P.—D. 1” — Beproeving	4
	„M.O.P.—D. 1” — Ervaringen	26, 40, 89, 111
CO 425	— „Kaptajn Nielsen” — Tewaterlating... ..	22
	„Kaptajn Nielsen” — Beproeving	86
CO 426	— „Kirar 1” — Tewaterlating	70
CO 428	— „H.A.M. 208” — Tewaterlating	67
	„H.A.M. 208” — Beproeving	118
CO 430	— „Reina Fabiola” — Algemeen	55
	„Reina Fabiola” — Tewaterlating	82
CO 431	— „Vesipekka” — Tewaterlating	17
	„Vesipekka” — Ervaringen	79
CO 432/5	— Vier hekwieters Birma — Opricht	43
CO 436-46	— Philippijnen — Opricht	15
	Snijkopzuiger 437 — Bouw	90
	Snijkopzuiger 437 — Tewaterlating	110
	Snijkopzuiger 438 — Tewaterlating	136
	Duwbootjes 445/6 — Bouw	91
	Duwbootje 445 — Tewaterlating	135
CO 448	— „H.A.M. 305” — Tewaterlating	77
	„H.A.M. 305” — Proefvaart	106
CO 449	— „Haarlem” — Beproeving	67
	„Haarlem” — Ervaringen	99
CO 450	— „Yvonne V.” — Kiellegging	92
	„Yvonne V.” — Tewaterlating	127
CO 455	— Sleepzuiger Goa — Opricht	51
CO 456	— Snijkopzuiger Tunis — Opricht	63

CO 458	— „H.A.M. 306” — Opdracht	76
CO 459	— „Geopotes VI” — Opdracht	75
CO 460	— Snijkopzuiger ALVI — Opdracht	95
CO 461	— Sleepboot ALVI — Opdracht	95
CO 469/70	— Rotsklepbakken S.N.T.P. — Opdracht	134
CO 1.6920	— „Fort Langley” — Aflevering	113, 122
CO 1.7079	— „Sagittaire” — Verbouwing	11
CO 1.7282	— Booster Utrecht — Bouw	31

ANDERE ARTIKELEN

Van 1960 tot 1961	3
Oplossing Kerstpuzzel	10
Hallo, hallo	19
Werk onder handen	38, 122
In memoriam Ir. H. van Seventer	39
100 jaar lager technisch onderwijs	47
Vakantiepraatje	50
Slangenbezweerders verjagen de dekrepitielen	57
„Freie Presse” voor blunder gespaard	78
Piccolo Antonio	89
Italianen en Spanjaarden	96
Brug over of tunnel onder Het Kanaal	101
I.H.C.-stemmen en -films in Baltimore	126
„Het Zeskant” in een nieuw formaat	130
Het land waarvoor wij werken (Philippijnen)	131
Nieuw lasprocédé	136
Kerstpuzzel 1961	138
Inhoudsopgave 1961	139

Denkt u

aan de kerstpuzzel op pagina 138

*Oplossingen gaarne voor 3 januari inleveren
bij uw firma-redacteur*